

With All My Heart - Learning to Love Hashem

OU Women's Summer Seminar 5775

Rabbi Shmuel Silber

www.rabbisilber.com

1. דברים פרק ו פסוק ה

ה וְאֶחֱבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל־לִבְבֶךָ וּבְכָל־נֶפֶשׁךְ וּבְכָל־מַדְךָ:

And you shall love the Lord, your God, with all your heart and with all your soul, and with all your means.

2. רבינו מורה דברים פרק ו פסוק ח

ואת ה' וכי מצי למצוות לאhab את השם – אם לא ראה ולא הכיר אף פעם?

Approach #1:

3.aben עזרא דברים פרק ו פסוק ה

(ה) ואhabת – ואחר שאין לנו אלוה אחר, רק הוא לבדו, חייב עתה שתאהבנו, כי אין לנו אלוה אחר.

Approach #2:

4. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב הלכה א

האל הנכבד והנורא הזה מצוה לאhabו וליראה אותו שנאמר ואhabת את ה' אלהיך, ונאמר את ה' אלהיך תירא.

5. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב הלכה ב

והיאך היא הדרכ לאהבתו ויראותו, בשעה שיתבונן האדם במעשהיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אהוב ומשבח ומפאר ומתאריה תואה גדולה לידע השם הגדלן א כמו שאמר דוד צוד צמה נפשי לאלהים לאל חי, וכשהמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחורייו ויפחד ויודע שהוא קטנה שלפה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפניו תמים דעתו, כמו שאמר דוד כי אראה שמי' מעשה אצבעותיך מה אנו שיכי תזכרנו, ולפי הדברים האלו אני מבادر כללים גדולים מעשה רבון העולמים כדי שייהיו פתח לambil אהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בעוני אהבה שמתחזק כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם.

6. Worship of the Heart (Rav Yosef Dov HaLevi Soloveitchik zt"l)

ing.*One feels the breath of infinity in the stillness of a clear starlit night, when he simply perceives the great miracle of being in touch with the Creator who resides beyond the endless spaces of the flying nebulae.' One may feel the "unseen reality,"

Approach #3:

7. שפת אמת דברים פרק ו פסוק ז

ואהבת את ה' אלהיך... מקשיט הלא אהבה והוא דבר שכרגען איש, ואיך אפשר לדחות לאחיך, ומה יעשה אדם אם חסר לו הרגש לאחיך. אלא נראה מה שבטויחו של האדם משורש הרגש של אהבתה ה', אבל צריך לעורר את רגש זהה להזקיא מהכוון אל הפועל, וזה מכוון "ואהבתם" – שआשנה כל הפעלות לזרור את הכוון הנדרט לאחבות ה'.

8. לט"י לזריס פרק ו פסוק כ

(כ) וְהַכָּתָת – עֵסֶךְ דָּכְלִיו מְהֻכָּתָה לְיִנוּ דָּוְמָכְעַדְךָ עֹזֶךְ מְהֻכָּתָה לְעֹזֶךְ מְיִרְחָה
כְּפָכוֹת מְטָרִיחָה עַלְוָה מְנִיחָה וְכֹלֶךָ לֹ:

10. ספר החינוך מצوها טז
... כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות ...**Approach #4:****11. רבינו בחיי דברים פרק ו פסוק ה**

א. ואם תשאל והתאמר כיון שמצינו שמעלת החשך גדולה ממעלת האהבה, היה לו לומר "וחשכת"
ולמה אמר "ואהבתת". התשובה בזה כי היא הנותנה, שהרי האוהב הוא מי שאוהב הדבר האהוב
ולעתיד תשתחה ממנו האהבה, כיון בעת האוכל או בעת השינה, אבל מי שחוושק אין מחשבתו
נפרדת מן החשוך כלל, ואפילו בעת שיאכל יזכרנו, גם בעת השינה יראנו בחולם,

ב. וא"כ מהטעם הזה לא היה יכול לומר "וחשכת", כי אלו היה חוווקו אותו היה מפריד
מחשבתו מכל הדברים הגוףניים האלה ולא היה משתמש בהם כל עיקר, ואף במוכרים, ולא היה
מקום למצות התורה כלל, כי לשון "חשך" עניינו דבקות, כענין: (תהלים צא, יד) "כי ביה חשך
ואפלתו", והוא מעלה מיתה הנשיקה בצדקים הגמורים, וכן מצינו בדבקות השם יתברך עם ישראל
שכתבו: (דברים ז, ז) "לא מרבים מכל העמים חשך ה' בכם", ולמדנו הכתוב הפלגה על דבקות
השכינה עם ישראל שזיה מהם לעוזם, וכענין שדרשו רז"ל: (מגילה כת א) כל מקום שגלו
ישראל שכינה עמם, גלו למצרים שכינה עמם, וכן בכל הגלויות:

12. דברים פרק כא

יְקִידְתָּא לְמִלְחָמָה עַל־אִיבִּיךְ וְנַתְנָא יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ בִּידְךָ וְשִׁבְיָתְךָ שְׁבִיוֹ: יְאֵן וּרְאֵיתְךָ בְּשִׁבְיָה אֲשֶׁת
יִפְתְּחָא רְאֵיר וְחַשְׁקָתְךָ בָּה וְלִקְחָתְךָ לְךָ לְאַשְׁהָ:

10. If you go out to war against your enemies, and the Lord, your God, will deliver him into your hands,
and you take his captives, 11. and you see among the captives a beautiful woman and you desire her,
you may take [her] for yourself as a wife.

Approach #5:**13. תלמוד בבלי מסכת יומא דף פו עמוד א**

אבי אמר: כדתנייא, +דברים ו+ ואהבת את ה' אלהיך – שיהא שם שמיים מתאהב על ידך, שיהא קורא
ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומנתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו –
אשרי אבי שלמדו תורה, אשרי רבים שלמדו תורה. אווי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו
תורה – ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשייו, עליו הכתוב אומר +ישעיהו מט+ ויאמר לי
עבדי אתה ישראל אשר בר אתפאר.

14. מהרש"א חדשני אגדות מסכת יומא דף פו עמוד א

שיהא ש"ש מתאהב על ידך כו'. נראה שדרשו כן מואהבת את ה' וגוי' משומם דהכא לא משמע ליה
למדרש את ה' לרבות ת"ח כמו שדרשו באת ה' אלהיך תירא בפ' שור שנגה ובפ' האיש מקדש משומם
دلגביו מורה דהשוה מורה רבו כמורא שמיים כمفוש שם משא"כ לגבי אהבה דין להשווות
אהבת רבו כאהבת שמיים וע"כ דרשו בו ואהבת את ה' דאתה את לרבות שהיא מתאהב ע"י כו':

15. ספר החינוך מצוה תית

.... ואמרו זכרונם לברכה שזאת האהבה תחייב האדם לעורר בני אדם באהבתו לעבדו, כמו שמצינו באברהם.

16. תורה תミמה הערות דברים פרק ו העלה יי

בספרי איתת הלשון אהבו על הברית כאברהם אבינו שהיה מכניס אנשים תחת כנפי השכינה, וכך נפרש בהרחיב באויר באיזה אופן ימושך אהבתה ה' על הברית בזה שיתנהג במדות נכונות ורצויות לבריות, כאמור:

Approach #6:**17. ויקרא פרק יט**

**א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דְּבָר אֶל-כָל-עֵדָה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֲלֵיכֶם קָדְשִׁים תְהִיוּ כִּי קָדוֹש
אָנָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:**

1. And the Lord spoke to Moses, saying, 2. Speak to the entire congregation of the children of Israel, and say to them, You shall be holy, for I, the Lord, your God, am holy.

18. ויקרא פרק טז

(טז) **וְכַפֵּר עַל-הַקָּדֵש מִטְמָאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיכֶם לְכָל-חַטָּאתֶם וּכְן יַעֲשֶׂה לְאַחֲלָמָתֶם אֲתֶם
בְּתוֹךְ טָמְאָתֶם:**

16. And he shall effect atonement upon the Holy from the defilements of the children of Israel and from their rebellions and all their unintentional sins. He shall do likewise to the Tent of Meeting, which dwells with them amidst their defilements.

19. ר"י ויקרא פרק טז פסוק טז

כמן חטא צפוק טמאת - חף על פי כס טמאות צכינח צינויים:

20. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד א

... חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה

21. קדושת לוי בראשית פרשת לך

א. בפסוק ועשה לך גודול ואברך וגדרה שמק' (יב, ב). ואמרין בגמרה (פסחים קיז, ב) 'ואהענך
לגוּן גָדוֹל' זה שאומרים אלהי אברהם, 'ואברך' זה שאומרים אלהי יצחק, 'ואגדלה שמק' זה
שאומרים אלהי יעקב, יכול היהו חותמין בכולם, תלמוד לומר 'והיה ברכה', בר' חותמין ולא בהם.

ב. כי הנה יש שלשה מדות אשר הבורא ברוך הוא מתנהג בהם כל העולמות, והם מדת אהבה ומדת
הגבורה ומדת התפארת. והנה כשהקב"ה מתנהג בברואיו במדת אהבה, אז כל העולמות הם מלאים
כל טוב. וכשהBORAH ברוך הוא מתנהג בברואיו במדת הגבורה, אז חס ושלום לפעמים הוא להיפך.

וכשהBORAH ברוך הוא מתנהג בברואיו במדת התפארת, אז גם כן הם מלאים כל טוב, כי באמצעות תכילת
מדת התפארת הוא אהבה, כי מדת התפארת הוא מה שהBORAH יתרברך מתחפער עצמו כביבול בברואיו,
על ידי זה יתרעורר מדת אהבה להשפיע להם כל טוב.

ג. והנה מדת הגבורה אף על פי שהוא נראה שהוא להיפך מדת אהבה, כי חס ושלום לפעמים הוא

עשה דין בעולם, אף על פי כן תכליתה היא אהבה, כמו שאמרו חברי אイוב לאיוב 'והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד' (איוב ח, ז), כי עיקר ממדת הגבורה לעשות לפחות לפעמים חס ושלום דין בעולם, כדי שאחר כך יושפע כל טוב. כמו שנחומר איש גם זו אמר על כל מקורה אשר הקרה לו גם זו לטובה' (תענית כא, א), אף על פי שהקירה לו איזה מקורה אשר בתחילת נראתה לא טובה, אף על פי כן סופה היא טובה, ואשר בתחילת נראתה לא טובה, היא רק כדי שיהיה אחר כך טובה. ולפי דברינו אלה אפלו מדת הגבורה תכליתה היא אהבה.

ד. והנה ידוע שאברהם רומז על מידת הגבורה, וייחס על מידת התפארת. וזהו שאמר 'יכول יהו חותמיין בכולין', כלומר שהוא מדת הגבורה והתפארת תכלית גם כן גבורה, זה אמר 'כך חותמיין', כלומר תכלית התפארת והגבורה הוא רק שיתעורר מדת אהבה, כי 'חותם' הוא תכלית הדבר.

22. תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל עמוד ב

מעשה שני בני אדם שהמרו זה את זה, אמרו: כל מי שילך ויקניט את הלל – יטול ארבע מאות זוז. אמר אחד מהם: אני אקניטנו. אותו היום עבר שבת היה, והלל חփף את ראשו. הלך ועבר על פתח ביתו, אמר: מי כאן הלל? מי כאן הלל? נתעטף ויצא לקרהתו. אמר לו: בני, מה אתה מבקש? אמר לו: שאלה יש לי לשאול. אמר לו: שאל בני, שאלה! – מפני מה ראשיהן של בבלים סגולות? – אמר לו: בני, שאלה גדולה שאלת – מפני שאין להם חיים פקחות. הלך והמתין שעה אחת, חזר ואמր: מי כאן הלל? מי כאן הלל? נתעטף ויצא לקרהתו. אמר לו: בני, מה אתה מבקש? אמר לו: שאלה יש לי לשאול. אמר לו: שאל בני, שאלה! – מפני מה עיניהן של תרומותין תרותות? אמר לו: בני, שאלה גדולה שאלת – מפני שדרין בין החולות. הלך והמתין שעה אחת, חזר ואמր: מי כאן הלל? מי כאן הלל? נתעטף ויצא לקרהתו. אמר לו: בני, מה אתה מבקש? – אמר לו: שאלה יש לי לשאול. – אמר לו: שאל בני, שאלה! – מפני מה רגליהם של אפריקאים רחבות? – אמר לו: בני, שאלה גדולה שאלת – מפני שדרין בין בצעי המים. – אמר לו: שאלות הרבה יש לי לשאול, ומתיירא אני שמא תכעוס. נתעטף וישב לפניו, – אמר לו: כל שאלות שיש לך לשאול – שאל. – אמר לו: אתה הולך שקורין אותך נשיא ישראל? – אמר לו: הנה. – אמר לו: אם אתה הוא – לא ירבו כמותך בישראל. – אמר לו: בני, מפני מה? – אמר לו: מפני שאבדתי על ידך ארבע מאות זוז. – אמר לו: הו זהיר ברוחך, כדי הוא הולך שתאבד על ידו ארבע מאות זוז וארבע מאות זוז – והלל לא יקפיד.